

רחל מרכוס, שחקנית
(1985-1913)

רחל מרכוס בהצגה "שובי שבא הקטנה"
בתיאטרון "הקאמרי".

מאמצע שנות החמישים התגורר
אלתרמן עם רעייתו השחקנית
רחל מרכוס ובתם תרצה בבית
בשדרות נורדאו 30. רחוב
דיזנגוף היה מוקד לפעילות
המשפחה: תרצה למדה בבית
הספר "תל נורדאו", רחל שיחקה
בתיאטרון "הקאמרי" ואלתרמן
הרבה לשבת בקפה "כסית".
בחדרו, שפנה לחזית, כתב את
שיריו "עיר היונה" ו"חגיגת קיץ"
ואת המחזות "פונדק הרוחות"
ו"כינרת כינרת", שהוצגו
בתיאטרון "הקאמרי" בשנות
השישים.

נולדה בפולין, למדה משחק
בווינה ועלתה לארץ-ישראל
ב-1935. שיחקה ב"תיאטרון
עברי", ב"מטאטא", ב"הבימה",
בתיאטרון "הקאמרי", בתיאטרון
"זוית", בתיאטרון "גודיק"
וב"תיאטרון העירוני חיפה".
העלתה גם הצגות יחיד, ובהן
"מסע אישי" ו"פגישה לאין קץ".
לימדה משחק ב"בית צבי"
ובסטודיו של ניסן נתיב. שיחקה
בהצגות רבות ובהן "השגעון
הגדול", "רביזור", "הוא הלך
בשדות", "ביבר הזכוכית", "הנפש
הטובה מסצ'ואן", "לילה
במאי", "שובי שבא הקטנה". רחל
מרכוס זכתה בפרסים רבים: פרס
מילוא ופרס קלוזנר, וב-1984
גם זכתה בתואר "יקירת
תל-אביב-יפו". בנוסף לתפקידה
כשחקנית פעלה רבות למען נוער
חריג. רחל מרכוס היתה רעייתו
של המשורר נתן אלתרמן ואם
בתם המשוררת תרצה אתר.